

lediget nogen Tvivl med Hensyn til Bemmelse af Kloster, en Tvivl, jeg for mit eget Bedkomende ikke deler, ligesom heller ikke den ærede Ordfører, med hvem jeg derom har confereret. Imidlertid tror jeg, at det vil være Bedkomende, som have følt denne Tvivl, hørt, om den høitærede Justitsminister vilde udtale sin Mening herom for Thinget.

Justitsministeren: Jeg seer ikke rettere, end at det vil være en ligesvem Følge af Bestemmelserne i Lovens § 1, saaledes som den oprindelig er redigeret i Udkastet, og i det Bæsfentlige vedtaget i Folkethinget, at den omhandlede Skiftejurisdiction, som den ærede sidste Taler berørte, vil overgaae til den ordentlige Retsbetjent paa Stedet.

Blechingberg: Jeg maa tillade mig at bemærke, at Loven ikke handler om Auctionshold, saa man vel Intet kan decidere i Henseende til dette Punkt.

Formanden: Maa skee. Discussionen, hvad dette Spørgsmaal angaaer, maatte indskrænkes hertil, ellers tror jeg rigtignok, at den vil føre os ind i det meget Specielle af Sagen.

Ordf. Jeg vil kun erklære mig ganske enig med den foregaaende ærede Taler desangaaende. Jeg nævnte det kun, fordi en lige Ret er eens for begge de omtalte Klostre Balle og Bemmelstoft.

Ordf. De Bemærkninger, jeg kan have at gjøre ved det forelagte Lovforslag vedkomme for største Delen enkelte Udtryk, saa at jeg ikke tør tillade mig under Sagens nærværende Behandling at omtale dem. Der er kun et Punkt som forekommer mig at være et principielt og som jeg her skal omtale, det er, at uagtet Skiftejurisdictionen strax bliver betagen alle dem, der paa Grund af deres Gods her hidtil have

havt en saadan, og uden at der gives sliq Erstatning, gjøres der en Undtagelse med Hensyn til Skifteforvaltere paa visse Kongelige Godsfer; Amtsforvalterne ere nemlig blot Skifteforvaltere, som Bestyrere af de Kongelige Godsfer. Det er Noget, som isvrigt ikke hører til Amtsforvalterens Embede, han er forsaavidt at sætte ved Siden af andre Forvaltere eller Inspecteurer paa de Kongelige Godsfer. Men det forekommer mig ikke at see godt ud, at medens mange Private misse en Rettighed, som de ikke alene sætte Priis paa, fordi de have troet den tjenlig for deres øvrige Interesser, men ogsaa kan have oekonomiske Interesser for dem, saa skal derimod paa visse Kongelige Bestiudelser, ikke alene Afstaaelsen af Skiftejurisdictioner, og det dermed forbundne Overformynderi, udsættes til dette kan skee uden Skade for den kongelige Kasse. Der er vistnok adskillige Private, som lide et ikke ubetydeligt oekonomisk Tab ved at Skiftejurisdiction saa pludselig betages dem; thi for det Meste ere Skiftegebyrerne en Indtægt for Godsforvalterne, som Godsbesidderne komme til at erstatte dem paa anden Maade. Med Hensyn til de meget store Besiddere, saadanne som eie Godsfer, f. Ex. adskillige Grever, saa er Skifteforvaltningen ofte sat i Forbindelse med adskillige andre Forretninger, den udgjør navnlig ofte en Hovedindtægt for deres Godsinspecteurer; der ere Steder, hvor de kunne udgjøre mange Hundrede Rbd. Paa Universitetet skal ogsaa, efter hvad der er oplyst i Folkethinget, Skiftegebyrer for de forskjellige Universitets- og Communitetsforvaltere udgjøre omtrent 400 à 500 Rbd. Paa Magistratsgodset Bistrupgaard er ogsaa de Skiftegebyrer, som Magistratsforvalteren oppebærer, en ikke ubetydelig Indtægt.